

Diferencijacija u nastavi fizike

Ines Dukić

XV gimnazija, Zagreb

Nastavni plan i program fizike, formiran prema potrebama prosječnog učenika, mnogima je poput prevlike ili pak pretjesne cipele, tj. ne odgovara njihovim mogućnostima i potrebama. Rezultat su na jednoj strani učenici koja se muče sa savladavanjem elementarnih zahtjeva nastavnika, a na drugoj strani oni kojima je dosadno ili razvijaju ponašanje koje smatramo neprihvatljivim na nastavi: nepažnja, razgovor, bavljenje drugim stvarima. U oba slučaja izvjesno je da će učenici gubiti interes za fiziku i biti sve manje motivirani za učenje. Za učenike slabijih mogućnosti prilagodba je moguća redukcijom programa, što je proširena praksa, a s učenicima koji su napredni, rad se najčešće svodi na usmjeravanje prema natjecanjima iz fizike.

Ovaj rad, temeljen na iskustvu u radu s učenicima srednje škole među kojima je značajan broj darovitih, bavi se drugačijim mogućnostima rada s naprednim učenicima. Rad je podijeljen u dva dijela: teorijski dio i primjeri iz prakse. Teorijski dio se bavi pokazateljima darovitosti te nekim oblicima prilagođavanja nastavnog programa darovitim, dok su u drugom dijelu predstavljeni primjeri organizacije nastave kojima pokušavam odgovoriti na raznolike potrebe tridesetak učenika u razredu.

Ključne riječi: daroviti učenici, diferenciranje, sažimanje, grupiranje